

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2104/2015
Рж 395/2015
26.11.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Снежане Андрејевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиле Б.А. из Б., чији је пуномоћник Б.Б., адвокат из Б., против туженог ДП Рибарско газдинство Б. из Б., чији су пуномоћници А.К. и Б.Р., адвокати из Н., и умешача на страни туженог Љ.Б. из Б., чији је пуномоћник Л.З., адвокат из Б., ради поништаја решења, одлучујући о ревизијама туженог и умешача, изјављеним против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3053/14 од 05.11.2014. године, и о жалби умешача изјављеној против решења Апелационог суда у Београду Р4 52/15 од 26.08.2015. године, у седници већа од 26.11.2015. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

I ОДБАЦУЈУ СЕ као недозвољене ревизије туженог и умешача, изјављене против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3053/14 од 05.11.2014. године.

II ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена жалба умешача изјављена против решења Апелационог суда у Београду Р4 52/15 од 26.08.2015. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 – 2155/10 од 19.06.2012. године, усвјен је тужбени захтев тужиле и поништене су одлука Управног одбора туженог од 26.01.2004. године и одлука Скупштине туженог од 16.04.2004. године као незаконите. Тужени је обавезан да тужиљи накнади парничне трошкове у износу од 240.000,00 динара. Првостепена пресуда исправљена је решењима тог суда под истим бројем од 11.02.2013. године и 24.07.2014. године.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3053/14 од 05.11.2014. године, ставом првим изреке одбијене су као неосноване жалбе туженог и умешача и потврђена је првостепена пресуда исправљена решењима. Ставом другим изреке одбијен је захтев туженог и умешача да им тужиља накнади трошкове жалбеног поступка.

Против другостепене пресуде, тужени је благовремено преко пуномоћника изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, битних повреда одредаба парничног поступка и из разлога прописаних чланом 395. Закона о парничном поступку.

Тужилца је преко пуномоћника поднела одговор на ревизију.

Против другостепене пресуде ревизију је благовремено преко пуномоћника поднео умешач, због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Апелациони суд у Београду је дана 26.08.2015. године донео решење Р4 52/15, да је недопуштена ревизија умешача изјављена против другостепене пресуде.

Против наведеног решења, умешач је благовремено преко пуномоћника изјавио жалбу због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност жалбе у смислу чл. 385. став 1. и 411. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 125/04, 111/09), који се примењује на основу члана 506. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11) и утврдио да жалба умешача није дозвољена.

Тужба у овом поступку поднета је 10.02.2004. године, дакле пре ступања на снагу Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11, ступио на снагу 01.02.2012. године), који чланом 404. став 3. прописује могућност изјављивања жалбе против решења апелационог суда којим се не дозвољава ревизија.

Одредбом члана 411. ранијег ЗПП, који се у овом поступку примењује, није прописано да ће се у поступку поводом ревизије сходно примењивати и одредбе члана 385. ЗПП, нити је чланом 395. ЗПП прописана могућност изјављивања жалбе на решења апелационог суда о изузетној дозвољености ревизије. Стога жалба против побијаног решења није дозвољена.

Из наведених разлога Врховни касациони суд је одлучио као у ставу II изреке на основу чл. 385, 395. и 411. ЗПП.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављених ревизија у смислу члана 401. став 2. ЗПП и утврдио да ревизије туженог и умешача нису дозвољене.

У тужби ради поништаја одлука о додели стана, поднетој 10.02.2004. године, вредност предмета спора није означена, као ни током првостепеног поступка. У предмету није одређена нити наплаћена такса на тужбу.

У конкретном случају, не ради се о спору за утврђење, постојање или претанак радног односа, у коме је ревизија увек дозвољена у смислу члана 439. ЗПП, већ је предмет спора поништај одлука о додели стана који се сматра имовинскоправним спором и дозвољеност ревизије се утврђује према вредности предмета спора.

Уколико тужилац у тужби или током првостепеног поступка није означио вредност предмета спора, нити је одређена односно наплаћена судска такса, а вредност предмета спора се не може утврдити према чл. 21. – 27. Закона о судским таксама, као вредност предмета спора узима се износ од 15.000,00 динара, у смислу члана 28. Закона о судским таксама.

Будући да је побијана другостепена пресуда донета 05.11.2014. године, након ступања на снагу Закона о изменама и допунама ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 55/14), на ревизијски цензус примењује се одредба члана 23. став 3. тог закона, према којој је ревизија дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, а који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу овог закона.

Будући да вредност предмета спора, утврђена на основу члана 28. Закона о судским таксама, очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизије туженог и умешача нису дозвољене.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу I изреке, на основу члана 404. ЗПП.

**Председник већа-судија
Снежана Андрејевић, с.р.**